

VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2013-2014

Nr. 2

INTEGRAAL VERSLAG
Vergadering van vrijdag 8 november 2013

Ochtendvergadering

te de collegevoorzitter duidelijk dat het allemaal niet zo veel uitmaakt volgens hem en dat we het belang daarvan moeten relativiseren. Telkens wanneer het Stedenfonds op zijn einde loopt, laat de collegevoorzitter een brief rondsturen. De organisaties moeten ofwel hun personeelsleden opzeggen, ofwel een heel groot risico nemen door hen geen opzeg te geven. Het gaat hier over heel veel gezinnen die niet weten of ze nog recht zullen hebben op dienstverlening, over gezinnen die niet weten of een van de kostwinners nog een inkomen heeft vanaf 1 januari 2014. Het is wel degelijk van belang om daar snel duidelijkheid over te scheppen. Ik blijf wat dit betreft op mijn honger zitten, ook wat betreft de wijkwerkingen die in de gevaarzone zitten en die eigenlijk al jaren niet weten wat ze van het College mogen verwachten.

STEMMINGEN

Het Addendum 4 van de Beleidsvereinkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de periode 2008-2013 in uitvoering van het decreet tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Stedenfonds wordt aangenomen met 14 stemmen tegen 1; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Sophie Brouhon, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Paul De Ridder, Annemie Maes, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt en Jean-Luc Vanraes

Heeft neen gestemd: Dominiek Lootens-Stael

Heeft zich onthouden: Johan Demol

De Beleidsvereinkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de periode 2014-2019 in uitvoering van het decreet tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Stedenfonds wordt aangenomen met 14 stemmen tegen 1; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Sophie Brouhon, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Paul De Ridder, Annemie Maes, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt en Jean-Luc Vanraes

Heeft neen gestemd: Dominiek Lootens-Stael

Heeft zich onthouden: Johan Demol

SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIE EN VRAAG (R.v.O., art. 62 en 59, c)

- Interpellatie van de heer Jef Van Damme tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende projecten voor Nederlandstaligen in de Brusselse gevangenissen
- Vraag van mevrouw Annemie Maes aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende het opleidings-, welzijns- en ontspanningsaanbod in de Brusselse gevangenissen

De heer Jef Van Damme.- De Brusselse gevangenissen zijn niet meteen een sexy onderwerp. Op 3 oktober 2013 bezocht ik samen met een aantal collega's op mijn initiatief de gevangenis

van Sint-Gillis om er kennis te maken met de projecten die de VGC samen met de Vlaamse Gemeenschap subsidieert. In Brussel grenzen de gevangenissen van Sint-Gillis, Vorst en Berkendael aan elkaar. Samen bieden ze onderdak aan ongeveer 1.500 à 1.600 gedetineerden waarvan er een 120-tal een Nederlandstalig dossier hebben.

Gedetineerden zijn niet sexy. De gevangenis is de vergeetput van de samenleving. Ze zijn gestraft, maar we mogen niet vergeten dat ze ooit terug in onze samenleving moeten worden opgenomen. Een groot aantal onder hen recidiveert dan jammer genoeg. Ongeveer 50% van de vrijgelaten gedetineerden zou binnen de 3 jaar opnieuw misdrijven begaan. Dat is een gigantisch hoog en onaanvaardbaar cijfer. Dan vragen we ons natuurlijk af of de straf wel zinvol is geweest, want het is de bedoeling dat een gedetineerde in de gevangenis tot inkeer kan komen.

Vrijheidsberoving betekent niet noodzakelijk dat het recht op onderwijs, gezondheidszorg, cultuur of welzijnsbevordering moet worden afgenomen. Dat hebben ze in Noord-Europa al beter begrepen. In België blijkt dat deze rechten de facto wel beknot worden. Hier kan de Vlaamse Gemeenschap en het VGC-College wel een rol spelen door ervoor te zorgen dat die broodnodige begeleiding op het vlak van onderwijs, cultuur, welzijn en sport ook tijdens de detentie aangeboden wordt.

Dat is blijkbaar langs Nederlandstalige kant wel doorgedrongen in de visie over de gevangeniswereld, maar langs Franstalige kant nog heel weinig het geval. Ook tijdens ons bezoek ter plaatse bleek dat de hulp langs Franstalige kant erg versnipperd is en wordt aangeboden door verschillende kleine vzw's. Een algemeen beleid voor de herintegratie in de samenleving ontbreekt langs Franstalige kant. Langs Nederlandstalige kant is die ondersteuning er voor een gedeelte wel en is ze bovendien ook beter gecoördineerd.

Uit schriftelijke vragen die ik heb gesteld bleek dat sinds het najaar van 2011 de VGC-sportdienst het sportaanbod in de gevangenis van Sint-Gillis ondersteunt. Dat bestaat uit een fitnessaanbod van 2 uur per week. Daarnaast ondersteunt collegelid Bruno De Lille de gevangenisbibliotheek, maar dat zou blijkbaar op termijn opgenomen worden in het Participatiedecreet en overgeheveld worden naar de Vlaamse Gemeenschap. De collegevoorzitter financiert een halftijdse onderwijscoördinator die ervoor zorgt dat gedetineerden de kans krijgen om tijdens hun detentie korte opleidingen te volgen in de 3 Brusselse gevangenissen. Op het vlak van welzijn investeert de VGC blijkbaar geen middelen in het gevangeniswezen. Daar is zeker nog ruimte voor verbetering.

Klopt de situatie zoals ik ze heb beschreven? Hoe evalueert de collegevoorzitter de huidige ondersteuning van de VGC van de gevangenen op het vlak van onderwijs, cultuur, sport en Welzijn? Is de collegevoorzitter het ermee eens dat er op het vlak van welzijn nog meer kan gebeuren? Tijdens ons bezoek ter plaatse bleek dat er vooral vraag was naar ondersteuning van de kinderen van gedetineerden. Hoe evalueert de collegevoorzitter zijn eigen investeringen op het vlak van onderwijs? Blijkbaar moet de halftijdse projectsubsidie jaarlijks opnieuw worden aangevraagd. Kunnen die subsidies structureel gemaakt worden? Wat zal er in de nabije toekomst gebeuren met het bibliotheekaanbod. Wat plant het College op korte en middellange termijn aan nieuwe initiatieven in het gevangeniswezen, vooral op het vlak van welzijn en sport?

We kunnen natuurlijk zelf niet alle 1.600 gedetineerden ondersteunen, want ze zijn niet allemaal Nederlandstalig.

Samenwerking met de Franstaligen is bijgevolg nodig, maar vandaag onbestaande. Wellicht moet hierop meer worden ingezet. Richt men zich hierbij enkel op die 120 Nederlandstalige gedetineerden of mikt men, bij de uitbouw van een vraaggestuurd aanbod, ook op mensen die het Nederlands niet machtig zijn maar dit wel, bijvoorbeeld via NT2, willen leren?

Hoe wordt het huidige systeem geëvalueerd? Welke maatregelen blijven op korte termijn van kracht? Welke maatregelen zullen, voornamelijk op korte termijn, nog het levenslicht zien?

Mevrouw Annemie Maes.- Op donderdag 3 oktober 2013 bracht een delegatie van de Raad van de VGC een bezoek aan de gevangenis van Sint-Gillis. Het was een behoorlijk confronterende ervaring die bovendien plaatsvond in een troosteloze omgeving. Persoonlijk heeft dit bezoek heel wat indruk op me gemaakt.

De gevangenissen van Sint-Gillis en Vorst zijn federale instellingen. Laat ons dit vooral niet vergeten. Het is duidelijk dat de federale overheid op dit vlak heel wat steken laat vallen. Ter plekke kon men kennis maken met het aanbod van de VGC op het vlak van onderwijs en vorming, cultuur en sport. Wellicht verschil ik op dit vlak van mening met de heer Jef Van Damme, maar ik vond het wel degelijk een lichtpunt in de duisternis, maar ook een druppel op een hete plaat. De VGC getroost zich immers wel degelijk een weliswaar erg kleinschalige, maar toch wel mooie inspanning.

De heer Jef Van Damme.- Voor alle duidelijkheid: ik heb dit ook met zoveel woorden gezegd. Ik heb duidelijk gesteld dat ik blij was dat de VGC zich, in tegenstelling tot de Franse Gemeenschap, inspanningen getroost. Zowel de VGC als de Vlaamse Gemeenschap investeren wel degelijk in gedetineerden. Dit is een duidelijk lichtpunt. Maar ik vind dat er nog een tandje kan bijgestoken worden.

Mevrouw Annemie Maes.- Ik alludeerde op de tendentieuze berichtgeving die de heer Van Damme op 3 of 4 oktober 2013 de wereld instuurde. Toen was de kern van zijn betoog dat de VGC "schromelijk tekortschoot bij het vervullen van haar taken". Zelfs al gaat het misschien om kleinschalige projecten, toch mag men trots zijn op wat de VGC in die gevangenissen realiseert. De andere overheden - de Vlaamse en de federale - schieten echter schromelijk tekort. Gelukkig heeft de heer Van Damme vandaag in zijn betoog een en ander rechtgezet.

Voor Groen is het belangrijk dat de re-integratie van ex-gevangenen in de maatschappij al begint in de gevangenis zelf. Vandaag wordt daarvan te weinig werk gemaakt. Wie ongeschoold de gevangenis binnengaat, komt er meestal ongeschoold uit. Hetzelfde geldt voor wie verslaafd of met psychologische problemen de gevangenis ingaat. Nochtans is al wat men investeert tijdens het verblijf in de gevangenis, gewonnen wanneer de gedetineerde nadien opnieuw integreert in de maatschappij. Deze week nog wijdde de VRT hieraan een televisieuitzending.

De lesgevers wijzen met de vinger naar de Vlaamse overheid. Zo stelt het Brussels Consortium voor Volwassenenonderwijs: "Vanuit Onderwijs Vlaanderen worden we schromelijk ondergesubsidieerd. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krijgt voor 3 arresthuizen met meer dan 1.500 gedetineerden slechts een basistoelage en geen variabele toelage op basis van het aantal gedetineerden." De toelage die men ontvangt, is vergelijkbaar met de toelage die een Vlaamse gevangenis met 50 gedetineerden krijgt. In Brussel moet men met dezelfde betoelaging een gevangenis met 1.500 gedetineerden laten draaien. Een ander voorbeeld: de gevan-

genis van Antwerpen die 650 gevangenen herbergt, krijgt 3 maal zoveel. Met deze cijfers voor ogen kan men niet anders dan concluderen dat er nog werk aan de winkel is in het Vlaams Parlement.

Hoeveel middelen investeert de VGC in de gevangenis van Sint-Gillis en Vorst? Hoeveel investeren de Vlaamse en de Franstalige Gemeenschap effectief? De VGC zorgt bijvoorbeeld voor een bibliotheek terwijl onze Franstalige tegenhanger dit niet doet.

Voorziet de VGC in projectsubsidies onderwijs, in aanvulling van de Vlaamse Regering die slechts in een halftijdse onderwijscoördinator voorziet voor een gevangenis met 850 gedetineerden?

Hoe verloopt de samenwerking met de gevangenissen? Hoe verloopt de samenwerking tussen beide gemeenschappen?

Zal de nieuwe gevangenis van Haren beterschap brengen en meer mogelijkheden bieden op het vlak van vorming, welzijn of sport?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Het Vlaams Strategisch Plan voor hulp- en dienstverlening aan gedetineerden wordt sinds 2009 ook geïmplementeerd in de 3 Brusselse gevangenissen, Vorst, Sint-Gillis en Berkendael. De vzw Brussels Consortium Volwassenenonderwijs (Brucovo) is verantwoordelijk voor het opleidings- en onderwijsaanbod in deze arresthuizen. Zijn opdracht bestaat erin om de onderwijs- en vormingsbehoeften van de gedetineerden te detecteren, de Centra voor Volwassenenonderwijs (CVO's) te ondersteunen bij het uitwerken van een aanbod en het onderwijstraject van de gedetineerden te begeleiden.

Het aanbod bestaat uit beroepsopleiding. Dit is een groepsopleiding via gecertificeerde korte modules. Dit alles gebeurt in samenwerking met 3 Centra voor Volwassenenonderwijs en het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer.

Daarnaast wordt eveneens gezorgd voor individuele begeleiding voor gedetineerden met vragen over leren en studeren. Het centrale aanspreekpunt hiervoor is de onderwijscoördinator van Brucovo. De verdeling van deze onderwijscoördinatoren over de diverse consortia in Vlaanderen en Brussel werd decretaal geregeld en gebeurt op basis van het aantal gedetineerden in het werkingsgebied.

Voor de 3 gevangenissen in Brussel gaat het vandaag om 1.600 gedetineerden, waarvan er zo'n 120 een Nederlandstalig dossier bezitten. Voor Brucovo werd de omkadering vanuit de Vlaamse Gemeenschap vastgesteld op een halftijdse VTE. Voor alle duidelijkheid: het is wel degelijk de Vlaamse Gemeenschap die voor begeleiders moet zorgen. De Vlaamse Regering beloofde ooit om dit op te trekken tot 1 VTE. Tot nu toe werden hiervoor echter geen middelen vrijgemaakt.

Het beleidsdomein Onderwijs en Vorming van de VGC voorziet in middelen voor een halftijdse functie. Alles samen is dit jaarlijks goed voor een bedrag van bijna 60.000 euro.

In het schooljaar 2012-2013 werden er 570 aanvragen geregistreerd; 157 gedetineerden startten een opleiding en 98 behaalden een certificaat. Het is de bedoeling om ook de NT2-doelgroep te voorzien van NT2-cursussen en conversatietafels Nederlands. Op 1.600 gedeti-

neerden zijn er 120 Nederlandstalige dossiers. Voor de 1.480 anderen is de VGC ten allen tijde bereid om cursussen Nederlands als tweede taal aan te bieden.

De Vlaamse Gemeenschap werkt momenteel aan een nieuw decreet met betrekking tot de consortia voor het volwassenenonderwijs. Het is op dit ogenblik alsnog onduidelijk hoe de toekomst van Brucovo er zal uitzien. Omwille van die onzekerheid is het nu niet mogelijk om uitsluitel te geven over de toekomstige financiering en over de vraag of die al dan niet structureel zal zijn. De evolutie op dat vlak is in eerste instantie een verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap. De VGC garandeert alvast tot en met augustus 2014 een halftijdse onderwijscoördinator.

Voor de volledigheid stip ik aan dat de vzw Brucovo daarnaast, voor haar andere deelwerkingen, nog ongeveer 205.000 euro van de Vlaamse Gemeenschap en 75.000 euro van de VGC ontvangt.

Vanuit het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin van de VGC worden geen projecten gesubsidieerd voor het gevangeniswezen. Vanuit het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de Vlaamse Gemeenschap heeft het centrum algemeen welzijn (CAW) Archipel een opdracht in de Brusselse gevangnissen voor de deelwerking 'justitieel welzijnswerk'. Er wordt niet in nieuwe initiatieven voorzien.

Sedert najaar 2011 ondersteunt de VGC-sportdienst het sportaanbod in de gevangenis van Sint-Gillis. Hiervoor wordt nauw samengewerkt met de vzw de Rode Antraciet. Deze vzw staat in voor een sociaal-cultureel en sportief aanbod in de gevangnissen. De sportdienst biedt inhoudelijke ondersteuning bij de uitwerking van het sportprogramma. Er wordt ook klein sportmateriaal aangekocht.

De dienst Streekgericht Bibliotheekbeleid ondersteunt de gevangenisbibliotheek van Sint-Gillis. Sedert 2009 wordt jaarlijks een budget van 5.000 euro voorzien voor de uitbouw van een collectie. In de veronderstelling dat men in de gevangenis vooral politiethrillers leest, staat deze dienst ook in voor de invoer van de boeken, cd's en dvd's in de catalogus van de gevangenisbibliotheek. Tussen haakjes: ik ben eigenlijk wel benieuwd wat er door de gedetineerden wordt gelezen.....

De heer Jef Van Damme.- De bibliotheek is er gevestigd in een oude kapel. Wellicht wordt de kapel nu iets nuttiger gebruikt dan voordien.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Maar dat kan u toch niet weten! U poneert dat hier zomaar gratis. Een mens heeft ook wel eens behoefte aan iets geestelijks.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik heb nogal de neiging om de heer Van Damme daarin bij te treden. (*Glimlachjes*)

Mevrouw Elke Van den Brandt.- De collegevoorzitter wijkt nu echt wel af van het oorspronkelijk onderwerp.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Op dit ogenblik lopen er onderhandelingen met de Vlaamse Gemeenschap om te onderzoeken op welke manier de gevangenisbibliotheek via het participatiedecreet ondersteund kan worden.

De samenwerking met de gevangenis is sterk afhankelijk van de visie van de directie en het personeel. De gevangenis is bovendien geen evidente omgeving om onderwijs te organiseren. Bij staking of opstootjes is het bijvoorbeeld onmogelijk om les te geven. Soms botsen de regels van de gevangenis ook met die van de CVO's.

De beide gemeenschappen werken op het vlak van onderwijs en opleiding in de gevangenis onder meer samen voor de toeleiding, doorverwijzing en afstemming van het aanbod. Op dit vlak treden de onderwijsverstrekkers wel degelijk met elkaar in dialoog.

De heer Jef Van Damme.- Ik dank collegevoorzitter Guy Vanhengel voor zijn uitgebreid antwoord. Dit antwoord leerde me echter jammer genoeg weinig nieuws.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Waarom stelt de heer Van Damme al die vragen als hij het antwoord toch *a priori* kent?

De heer Jef Van Damme.- Op het gros van mijn vragen ontving ik geen positief antwoord. Men kan lang over de federale en de Vlaamse overheid filibusteren. Het is zonneklaar dat beide overheden hun steentje moeten bijdragen. Ik wilde vandaag echter te weten komen wat de VGC allemaal doet. De VGC stelt op basis van projectsubsidies voor het onderwijs een halftijdse coördinator ter beschikking. Is het niet mogelijk om deze halftijdse coördinator structureel te laten subsidiëren? De organisaties zijn immers de mening toegedaan dat zij al te afhankelijk zijn van een projectaanvraag terwijl ze al 3 tot 4 jaar actief zijn. Ze zouden hiervoor graag een structurele subsidie ontvangen. Kan collegevoorzitter Guy Vanhengel deze wens, vanuit zijn bevoegdheid voor onderwijs, inwilligen?

Vanuit het justitieel welzijnswerk vindt er op het vlak van welzijn inderdaad een en ander plaats. De VGC doet vanuit deze hoek echter niets. Dit is toch een beetje bizar? Zeker in de wetenschap dat de VGC zich vanuit onderwijs, cultuur en sport een inspanning getroost, blijft dit merkwaardig. De VGC moet in Brussel immers een aanvullend beleid voeren ten opzichte van de Vlaamse overheid. Op het vlak van onderwijs, cultuur en sport voert de VGC effectief een flankerend beleid. Waarom doet men dit echter ook niet op het vlak van welzijn? Vindt collegevoorzitter Vanhengel het niet belangrijk dat er ook op het vlak van welzijn een complementaire inspanning gebeurt?

Wekelijks organiseert men 2 uur sportactiviteiten. Zelfs al beperkt men zich tot de 120 Nederlandstalige gedetineerden, dan betekent dit concreet dat elk van die gedetineerden jaarlijks maar 1 tot 2 keer kan sporten. Plant collegevoorzitter Guy Vanhengel op dat vlak nog een aantal nieuwe initiatieven?

Mevrouw Annemie Maes.- Bent u van plan met de Vlaamse overheid te overleggen met het oog op de aanpassing van het decreet zodat de enveloppe voor de gedetineerden vanuit Vlaanderen wordt verhoogd? Dat is ook de vraag van het Brussels consortium voor Volwassenenonderwijs. Dan zou de halftijdse werkkraacht structureel voltijds kunnen werken.

Al beschikt de VGC slechts over beperkte middelen en levert ze al veel inspanningen, vind ik dat de inspanningen vanuit Vlaanderen moeten worden opgevoerd. Het gaat niet alleen om meer middelen. Blijkbaar wordt ook in zeer penibele omstandigheden gewerkt. Overlegt u met de Vlaamse overheid om die situatie te verbeteren?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- De VGC heeft inderdaad contact met de Vlaamse overheid met de vraag de nodige inspanningen te leveren om tegemoet te komen aan de wensen van degenen die actief zijn in het gevangeniswezen. Dat vereist decretale aanpassingen. In Vlaanderen is immers zeer veel per decreet, per wet dus, geregeld. De wet bepaalt hoeveel steun naar dat soort van beleid gaat.

De VGC heeft een aanvullende opdracht ten aanzien van het beleid van de Vlaamse Regering en de Vlaamse Gemeenschap. Ik stel vast dat men er steeds vaker van uitgaat, zowel aan de kant van de VGC als die van de Vlaamse Gemeenschap, dat de VGC invulling geeft aan het beleid dat de Vlaamse Gemeenschap zou moeten invullen. De VGC wordt in plaats van aanvullend meer en meer plaatsvervangend. Dat kan de bedoeling niet zijn.

Mijn invulling van een aanvullend beleid verschilt daarvan. Strijden om niet ondergeschikt te geraken is dan nog een ander verhaal.

De heer Jef Van Damme.- Maar de VGC is een ondergeschikt bestuur.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- We zijn ondergeschikt 'sui generis'. Het parlement zet de doelstellingen uit, bepaalt het beleid en beslist ook waar de middelen naartoe vloeien. Het geld komt trouwens ook van andere bronnen dan degenen die een bepaalde vorm van voogdij over de VGC mogen uitoefenen.

De VGC moet de decreten naleven die in Vlaanderen worden goedgekeurd, maar in principe zijn wij aanvullend met een statuut 'sui generis'. Het begrip 'aanvullend' versta ik als invulling van alle beleid waar niet te veel recurrentie aan verbonden is. De VGC wijst eenmalige tussenkomsten toe om het beleid mee mogelijk te maken of om impulsen aan dat beleid te verlenen.

De recurrentie van de politieke keuzes moet door de gemeenschap worden gedragen. Dat is de filosofie die de VGC in het onderwijs volgt. De VGC biedt mogelijkheden aan scholen om infrastructureel stappen in de goede richting te zetten. Daarmee ontlasten we de gemeenschap voor een deel. Maar eens dat is gebeurd, moeten de recurrente gevolgen daarvan door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen.

Het Stedenfonds is een mooi voorbeeld. Als Vlaanderen nog extra middelen toekent via het Stedenfonds, doet ze dat via een systeem van projectmatige subsidiëring. Wie projectmatig werkt, vergeet nogal eens dat een project een begin, maar ook een einde kent. Men hoopt te gemakkelijk dat het project vanwege de tewerkstelling nooit zal eindigen. Wie een project indient, moet er rekening mee houden dat het project ofwel wordt verankerd en dan hoort het niet langer thuis binnen het Stedenfonds, ofwel eindigt.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Inzake gevangenis, een federale materie, is een belangrijk samenwerkingsakkoord gesloten tussen de federale overheid en de gemeenschappen. In Brussel zijn dat de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap met de Cocof, maar ook de bicommunautaire sector.

De Vlaamse Gemeenschap komt tussen in het gevangeniswezen in Brussel via haar deelwerking Justitieel Welzijnsbeleid en de CAW Archipel. De Vlaamse Gemeenschap investeert daarin. Er is een trajectbegeleider die ook aan de gevangenis in Brussel in het kader van dat samenwerkingsakkoord, is gekoppeld.

In de bicommunautaire sector verleent de VGC binnen het beleidsdomein Bijstand aan Personen met minister Evelyne Huytebroeck 5 bicommunautaire diensten, waaronder bijstand aan gedetineerden. Daarvoor wordt jaarlijks een serieuze toelage toegekend. In die bijstand is ook een Nederlandstalige werking begrepen. In het kader van dat samenwerkingsakkoord heeft de VGC daarover met de Vlaamse Gemeenschap concrete afspraken gemaakt. De VGC is niet doof voor de noden die er in de gevangenissen heersen. Op het vlak van welzijn onderkent het die noden zeker.

De heer Jef Van Damme.- Collegelid Brigitte Grouwels stelt dat het domein welzijn in feite door de bicommunautaire sector wordt ingevuld, met andere woorden dat de Vlaamse Gemeenschap eigenlijk voldoende inspanningen levert. Collegevoorzitter Guy Vanhengel zegt echter dat de Vlaamse Gemeenschap veel meer moet doen en de recurrente investeringen moet dragen. Dat is toch wat contradictorisch. U spreekt elkaar tegen binnen het College. Dat is bizar.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- We spreken elkaar minder tegen binnen het College dan dat we elkaar hier in de Raad tegenspreken.

De heer Jef Van Damme.- Ik neem alleen akte van het feit dat u elkaar hier tegenspreekt. Voorts vult u de aanvullende bevoegdheid van de VGC in als 'enkel projectsubsidies en geen recurrente ondersteuning'. Dat is een nieuw element. Als de VGC geen enkele recurrente uitgaven meer doet voor verenigingen of sportclubs, is er toch een ernstig probleem.

De aanvullende taak van de VGC zou enkel een opstartwerking zijn bij het lanceren van nieuwe initiatieven en projectwerking, en niet langer structurele ondersteuning. Dat is heel bizar. U hebt een paar keer herhaald dat aanvullend beleid gelijkstaat aan beperking in de tijd.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Dat is een moedwillige, foute interpretatie. Het grootste gedeelte van het beleid van de VGC moet aanvullend zijn. De VGC is immers een bestuur dat volledig afhankelijk is van inkomsten die door anderen worden toebedeeld. Vandaar dat de VGC de recurrentie van haar uitgaven zo beperkt mogelijk moet houden. Dat probeert ze ook te doen.

De voorzitter.- In de gevangenissen van Vorst en Sint-Gillis zitten het meest 'preventieve gevangenen' en niet zoals in andere gevangenissen mensen die tot lange straffen zijn veroordeeld. Daar moet het beleid rekening mee houden.

- *De incidenten zijn gesloten.*

VRAGEN (R.v.O., art.59)

Het volgen van een cursus vegetarisch koken voor docenten hotelopleiding en voeding (restaurant en keuken) bij Coovi

Mevrouw Annemie Maes.- De vegetarische keuken wint steeds meer aan belang, maar op restaurant klagen vegetariërs nog vaak over de eentonigheid van de voorgestelde maaltijden. Daarom besloten de organisatie EVA, het KTA Wemmel en Syntra West de handen in elkaar te slaan en de hotelschooldocenten een speedcursus veggiekoken aan te bieden onder de naam